

Publicerad 2009-09-17 21:10 av monne

*Lilla Pluttekalle var ute på regnpromenad. Han hade blåstövlar och rödjacka på sig.
Vattnet från himlen föll tungt och plaskigt på marken. Asfalten, grusgången och i skogen.
Pluttekalle vandrade stövlande omkring, spatserade i en viss bemärkelse runt ru*

Maskmos 3.1

Lilla Pluttekalle var ute på regnpromenad. Han hade blåstövlar och rödjacka på sig.
Vattnet från himlen föll tungt och plaskigt på marken. Asfalten, grusgången och i skogen.
Pluttekalle vandrade stövlande omkring, spatserade i en viss bemärkelse runt runt.
Han gick försjunken i tankar och funderade på tråkigheter.
Han kände det som att det gråa uppifrån molnen kom och flöt in i hans huvud. Suddade ut verkligheten för en stund.
Trycket uppifrån, det grå molntäckstrycket var kvävande.
Hjärnan blev mos och ögonen fylldes av trötthet.
Han visste inte vart han var på väg, eller varför han skulle dit. Visste inte längre varför han gått ut.
Kanske för att låta tankarna spira, virvla, snurra fritt?
Det satte gråfilten effektivt stopp för. Så som den pressade neråt, skoningslöst förtryckande.
De enda tankar som föddes var dystra. Mörka.
Han tittade ner. Ner på den våta, svart blöta asfalten.
En daggmask maskade sig hasande framåt. Has, has. Has, has.
Plötsligt kände Pluttekalle ett sprakande hat hastigt flamma upp.
Allt som var skit fanns i den där masken. Allt var maskens fel. Han hatade den.
Den där ringelsaken. Ful. Värdelös. Frukantsvärt äcklig.
Det bor en mördare i var och en.
Stöveln lyftes som av en osynlig kraft. Svävade en stund över den där förhatliga tingesten.
Lika hastigt som den lyfts sänktes den ner igen.
Blåstöveln, som var gjord av gummi från en kemisk industri i Borlänge, pressades ner av den osynliga kraften. Rakt ner.
Landade på den avlånga. Studsade trots tingestens stunsighet inte tillbaka utan fortsatte neråt.
Plattade till. Mosade.
Var den osynliga makten den svarta makten? Hatets makt?
Varför gjorde Pluttekalle något så nedrigt?
Kanske kan vi skylla allt på stöveln som tagit honom till avgörandet. Lett honom till maskpunkten.
Det var en elak stövel.
En skitstövel.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren monne med Poeter.se id #30232 innehar upphovsrätten